

Dünya mizahından Örnekler

Ev kapısının anahtarı

Bay Veneranda, bir evin kapısı önünde durarak, kapalı, karanlık pencere panjurlarına uzun uzun baktı; sonra da, sanki birisini çağırıyormuş gibi habire ışık çalmağa başladı.

- Siz burada oturmuyor musunuz, kuzum? diye sordu. Bay Veneranda, - Ben mi? Hayır, ne münaasebet!.. diye bağırdı. - Öyleyse anahtar niçin istiyorsunuz? - Kapıyı açmamı istiyorsanız, elbet anahtarlar acacığım. Yoksa

Bay Veneranda dedi ki: - Kendisile konuştuğum bey üçüncü katta ve ben de caddede bulunduğuma göre, elbette bağıraçağız. Alçak sesle konuşsak, birbirimizi anlayamayız. Birinci kattaki pencerede duran bey, - İyi ama, dedi, gecenin bu saatinde ne istiyorsunuz? Bay Veneranda, - Bunu, dedi, üçüncü kattaki beye sorunuz; vallahi ben de ne olduğunu henüz kavramış değilim: En önce, evin kapısını açmayı diyen bana anahtar atmamak istedi, sonra da, ışık çaldığıma göre, benim bu evde oturduğumun gerektirdiğini söyledi. Velhasıl, mevrân nedir, bir türlü anlayamadım. Siz de ışık çalar mısınız? Birinci katın penceresindeki bey, - Ben mi? Hayır. Hem niçin ışık çalacak mışım? diye sordu. Bay Veneranda, - Niçin olacak, dedi, bu evde oturduğunuz için. Üçüncü kattaki bey, bu evde oturan kişilerin ışık çaldıklarını söyledi. Bana göre hava hoş: Canımız istiyorsa siz de rahat rahat ışık çalabilirsiniz. Bay Veneranda, bunu söyledikten sonra, «Allah'ın marifetidir» der gibi hafifçe eğilerek derhal oradan uzaklaştı; volda giderken, kendi kendine: «Burası muhakkak bir tımarhane olmalı» diye mırıldanıyordu.

Carlo MANZONI'den: Münip KORUYAN

Bir düdükle mi açabileceğini zannediyorsunuz? Penceredeki adam, bağırarak, - Evet, kapının açılması istemedim ki... Sizin burada oturduğunuzu sandım, çünkü demindenberi durmadan ışık çalıyordunuz. Bay Veneranda, sesini büsbütün yükselterek, - Yani, bu evde oturanların hepsi ışık mı çalar? diye sordu. Penceredeki adam, - Evet, yanlarımda anahtar yoksa, ışık çalılar!.. diye cevap verdi. Bay Veneranda, - Pekiyi neki diye bağırdı, madem evin kapısını açmamı istiyorsunuz o halde anahtar aşağı atın. - İyi ama, içeri girmiyecek misiniz? - Ben mi? Yo... Hem ne diye girecek miyim? - Bu şe'pektaki erdirmeyen penceredeki adam,

mızı kırmazsınız. Aksine o bizden geçimimiz biz de onunla iftihar etmiştik. «Bit yazıyor, bulunur» atasözünü boşuna söylememişsiniz. Tabii ki, bazı hastalıkların teşhis işince otın çok önemli bir rolü olmuştur. Meselâ bu hususta tarihe girmiş enteresan vakalar dan bir işle çereyan emektârı Kanunî Sultan Süleyman Han, kızâ Mîrîmâh Sultânı vezirlerin den birine vermek istemiş (herhalde Diyarbakir Vâlisî Melîk Ahmed Paşa olacak) fakat rakipleri, «Paşa çizizâm ilâetine müptelâdır» diye sâvya çıkarmışlar. Bunun üzeri ne, Padişah, paşa gücünün işine gözi olarak onu bir hekim vasitasıyla «ihlâl müşâhede» altına aldı. Lâkin bu işle müşâhede meydan, uzun zaman sürmesine meydan kalmaması, müşâhedeye memur edilmiş hekim pasanın «gerefiyle» mütenasip bir bîti, pasayı boynundan emmekle olduğunu görmüştü (Bağ: Murat Bey Tarihi Cilt: 3) Bunun üzerine hekim, hemen müj deyî Padişah'a yetiştiriyor ve Paşa'nın cüzâmı olmadığını meydanda kıyıyor. Çünkü «bit» çizizâmı lâda bulunmazmış.

O zaman bir sair bu hâdiseyi şöyle dile getiriyor: Bir kişîni, bahtı talii ola yâr. Kehlesi dahi ann işe yarar. İşte biz bitlerimizle bu kadar anlaşmış iken, Avrupalılar gelip bu işe de burunlarını soktular. Avrupalıların 1908 de bize «müsavvat - adalet - uhuvvet» i empoze etmelerinden sonra, müsilm ve gayri müsilm sofallarımız ter sine birbirlerini nasıl yemeğe başladılarsa, tıpkı onun gibi, yi ne Avrupalıların 1945 te verdikleri

Zübüüüük

Pazaritesi günleri çıkar haftalık siyasi mizah gazetesi * Sahibi ve yazı işleri yönetimi: MERAL NESİN * Yönetim yeri: Çoğaloğlu, Naruosmaniye, Gazi Sinan Paşa Sokak No: 12 - İSTANBUL * Telefon: 22 58 04 * Abone: Yıllık 25, altı aylık 13 liradır. Yabancı ülkeler için yıllık 50, altı aylık 25 liradır. Derginin uçakla gönderilmesi isteniyorsa ayrıca uçak masrafı abone parasına eklenir. * Her Beş satun üzerinden her sütunun santimi 15 liradır * Gönderilen yazı ve karikatürler yayınlanmasın, yayınlanamasa geri verilmemez * 50 kuruş, geçmiş sayılar 75 kuruş * İstanbul'da Vatan Gazetecilik ve Matbaacılık T.A.Ş. de dizilip basılmıştır

Anlat Dördünü - Marko Paşa'ya

Avukat Sayın Muhtar Demir bulak yazıyor: «10-9-92'ünkü Zübük'ünüzde Azerbaycan sairlerinden Sabir'in «Korhuram» başlıklı şiirini ve Anadolu dilimizde uygun karşılığını da yayınlıyorsunuz. Bu, hayırlı bir adımdır. Bir zamanlar Köprülü bir nezbe bu konuya temas etmişti şanıyörüm»

Bize soruyorsunuz. «Siz bu yazıları göndermek teki maksadın şu: Mizahı yazı sahasında kabiliyetim var mı yok mu, öğrenecek istiyorum. Eğer yoksa bu sahadan voltamı çekeceğim. Sevdiğim»

MARKOPAŞA - Sizin deyişinizle size «çek vol tan» diyerek değiliz. Yazılarımız dan, sizde mizah kabiliyeti olduğu anlaşılıyor; yalnız sulu bir kabiliyet. Suluğunuz içinde yer yer parlayan mizahınız da boğulup gitmiş. Mizahın çok ciddi bir iş olduğuna inanır ve kabiliyetinize de hiç güvencemeden çok çalırsanız mizah yazabilirsiniz.

Gercekten mizah ciddi iştir. Örneğin, Şarho ile Hitler'i alelim; bunlardan komik olan Şarho ciddi dir de, çok ciddi suratlı Hitler gü lünçtür.

MARKOPAŞA - Sayın okurum, düzeltmeniz için çok teşekkür ederim. Yaptığınız yanlışlar, elimizdeki Hophop nâme'nin eski harfli basım olmasından ileri gelmiş. Sabir'den baş ka taşlamalar yayınlarken uyarmamızızda dikkat edeceğiz. Sayın Mehmet A. Çeteci'ye: Gönderdiğiniz üç yazıyı okuduk

dişi mebzuldür. Burada biz, keyfi yete değil, kemiyete bakacağız. Hem de bitte beynin az olduğu iddiası, bir îfabrütatı tecrübesiz den ziyade hayvancağın helet rühyesine göre verilen bir hükümdür. Çünkü düşünülüyor ki, şa yete bitte beynin çok az olmasında, gelip u kuru, sarı benizli, kan sız Anadolu insanının saçlıdır ço mürüüp zar-zor kanını doyuracağına, gider Amerikalının kan iş kiran ensesine yapıştır, saniiyede ke ne gibi şişerdi. Ama kimbilir; o da bizim gibi «Vatan» dir diye seçiyorlardı zaval h...

Anter Askerî Tevkiye 38 No. 11 Hücre 6 Şubat 1960

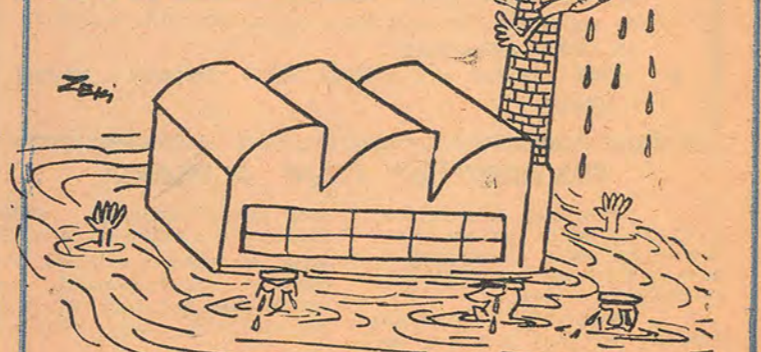
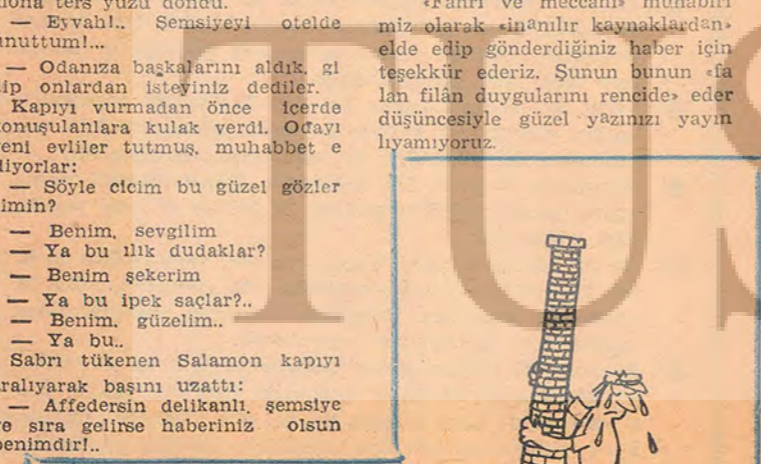
«Musa Anter'in KİMLİK adlı kitabından»

Yeni evliler Tam istasyona gelmişken Sala mana ters yüzü döndü. - Eyvahl, Semsiyeyi otelde unutmuşum. - Odanıza bağlarıyorduk, ahdı dip onlardan isteyiniz dediler. Kapıyı vurmadan önce teerde konsulanlara kulak verdi. Odayı yeni evliler tutmuş, muhabbet ediyorlar: - Söyle elimiz bu güzel gözler kime? - Behim, sevgilim. - Ya bu ilik dudaklar? - Benim sekerim. - Ya bu ipek saçlar?.. - Benim, güzelim. - Ya bu...

Sabri tüketen Salamon kapıyı aralıyor başını uzattı: - Affedersen delikanlı, semsiye ye sıra gelirse haberiniz olsun benimdir!..

Mesela bugün işveçiler (Wander) damar sertliğinde kullanılan ve dünyanın en pahalı ilacı olan «Enstülin'i» i «Stüük» veya «ziro» dediğimiz hayvancığın beyininden yapıyorlar. İşveçilerde belki sülük yoktur, bunu yapıyorlar. Biz de pekkâh «tifüs» hastalığına karşı bitlerimiz beyinlerini dü şünebiliriz.

Geçli, bitte beynin çok azdır de nilebilir. Amma, bizde bitin ken

Marko Paşa Zübük

NE SAĞCIYIZ NE SOLCU FUTBOLCUYUZ FUTBOLCU

Çağdaş Dünya resmini tanıtan sergi açıldı

Çağımızın en ünlü yabancı ve yerli ressamlarının eserlerini bu araya getiren Türkiye İşçi Partisi aracılığı ile, Ekim ayının 1'inde İstanbul Şehir galerisinde açılmış ve büyük bir ilgi toplamıştır. Yetmiş bir yabancı ve yerli ünlü ressamın tablolarını bu oranda ilk bir araya getiren bu başarıları sergi, sanatseverlere günümüz dünyası resmine genel bir bakış olanağını da sağlamıştır. Picasso, Fernad Leger, Chagall, Pignon ve Léopold Lévy gibi daha birçok büyük ressamların imza eserlerini de yer aldığı bu sergide, Paris'te Türk resmini dünyaya tanıtan Fikret Müslü, Abdin Dino, Avni Arbaş, Münib Orhon, Hakkı Anı gibi daha başka ressamlarımızın da eserleri vardır. Bu arada, Haşmet Akal'n, Arif Dino'nun en güzel eserleri de sergilenmiştir. Bu sanatçıların eserleri, sergide uzatlar la sunulmaktadır. Sanatseverlere ve çağdaş resim sanatına yaptıkları bir hizmetten dolayı, Türkiye

Zübüklerin de plânı açıklandı Zübükleri Kalkındırma Planı Nihaî Şeklini Aldı

Ankara (Hergele Meydanından) Özel Teşebbüs çocuğu Zübük bil diyor) - Eyvallah, Devlet Plânlama Teşkilâtının beş yıllık Kalkınma Planını içinden çıkılmaz, yürütürmek üzere büyük planlar, ları darımduman etkitten sonra, biz bu vatandaşlarımızın diğer onların plânlarına karşı başka bir plân - ama ne plân - hazır lamış bulunuyoruz. Bizim plânımız yüzde yüz muvafak olacaktır. Meşai daha birkaç gün evvel, milletvekili meclisiyle seçilmiş bir milletvekili üyesi hade Yassa, da'da mütebbet hapse mahkûm edilen ve zindanlarda inletilen zübüktaşımız Resat Akşemsettin'in Yunanistan'a firar plânını nasıl muvafak olduğu, bütünden millet şahlıdır. (Biz de daha ne plânlar var ne plânlar) -

Essen biz plânımızı yeni yapmış değiliz eskiden beri plânımız, Haziran 27 Mayıs sabahında derlenip toplanarak yaptığımız son beş yıllık zübükleri kalkındırma plânını özeti şunlardır:

1 - Millet Birlik Komitesi'ni yerlerini methede' gör gökleri kendilerini dostları olduğumuz inandırırmak. «Siz naziksiniz, çok naziksiniz, centilmenesiniz, ki bamsınız, kadife eldivende demir yürükünüz, beyaz lütillaci, niz, yumuşak devrimcisiniz, şunuz, busunuz yamasınız, fa, lamsınız filânsınız» diyerek onlara «Bu ihtilâl hiç kimseye karıştı yapılmamıştır» dedirmek. 2 - Yavaş yavaş, adım adım, mek parmak mek parmak, kim, seye karşı yapılmaması olan tahtekî bu ihtilâli, kendine karşı yapılmış bir durumu, getirerek, dostu düşmanı birbirine karıştırmak. 3 - Zübükleri en geç 1965 de İktidara seçilmek için beklemeye, diğimiz İkinci Anayasadan faydalanarak «tehdit» yapıp diye (Bircileri sindirmek, ezmek. 4 - Ortaya bir af lâfı çıkararak ama her zaman da affın çıkmasını durdurarak önlüyerek, Yassıda mahkûmların kurtuluş sandalvelerini bizimle paylaşarak, o devleti şunlardır:

BAŞYAZI BİZ SAĞCILARIN VAZİYETİ Turhan EVLİYAÇOCOĞU

İtimada şayan şahsiyetlerin beyanlarına nazaran Türkiye'deki solcular hariceten beslenmektedirler. Muhterem milletvekillerimiz, senatörlerimiz ve bir kısım muhterem basımızın vazih ifadederinden mutfaflı oldu yorus ki, yalnız bu sene zarfında solcular hariceten beş yüz milyon lira - para almışlardır. Başka bir muhterem senatörümüz ise, solcuların hariceten aldığı para miktarının tamamını bir milyar lira olarak beyan etmiştir. Bu miktâr, resmî mihâl zevatın malumu olmalıdır. Daha kim bilir ne kadar gizli yollardan solculara para verilmiştir. Solculara yapılan yardımın malûm miktarı bir milyar yar olunca, hiç şüphesiz asgari olarak bir milyar da gizli ve gayri malûm yollardan almaktadırlar. Demek oluyor ki, dört milyar liralık bütçemizin mısı demek olan iki milyar lira yabancı mebnârların solcuları beslemek için verdikleri parasıyla temin edilmektedir. Görülüyor ki, vaziyet son derece elim, vahim ve ciddi dir. Çünkü hariceten para almak ve yardım görmek namuslu bir hareket değildir. Yalnız özel sektör hariceten para alabilir ve Amerika gibi, Almanya gibi veya sair mütteliklerimiz gibi hariceten yardım görülebilir. Bugün biz haricet vermeye her zamandan daha çok muhtâc bulunuyoruz. Hükûmetimiz, resmî ve hususî teşekküllerimiz elbette hariceten para ve yardım alacaklardır. Ve fakat solcuların hariceten para almaları ise hiyanet - i vatanıydır. İmdi, gelelim sadece: Biz, bu mübarek toprakların sağcıları ne yapacağız, solcularla nasıl mücadele edeceğiz? Biz hariceten para gelmiyebilir mi? Biz kimden, nereden para alacağız? Biz, ürkcü Türkçü, ümmetçi, mukaddestçi, Turancı, memleketçi, Allahçı, örf ve âdetçi, seriaticî, hülaseten cümle sağcıların maddî bakımdan ihmal edilmemizin neticesi nerye varır? Mademki solcular bütçemizin mısı miktarında hariceten para almaktadırlar, biz sağcılar ek seriyyete olduğumuzu nazaran solculardan daha çok hariceten para almamız icap etmez mi? Fakat bize kim yol gösterecek tir? Hükûmet daha ne kadar zaman gaflet uykusunda kâle caktı? Yoksa bizim de mil solcu olmamız bekliyorlar? Bu ihmalin neticesi vahimdir. Solcuların hariceten bir milyar lira aldığı beyan eden zevat lûften cevap versinler: Solcular hariceten milyarlar alırken, biz sağcıların melekî bile almayışımız haysiyet kırıcı değil midir? B izim korkumuz solcuların memleket haricine para kaçırmasıdır. Yoksa bu vatan hainleri her sene memleketi bir - iki milyar lira ithal ediyorlarsa, sağcı olarak bizler neden böyle bir vatan hizmetinden uzak kâlehm? Binaenaleyh, solcuların hariceten para almaları men edilmeli, o paraları biz sağcılar almalyız kanaatinde bulunuyoruz. Neticeten sunu arzdedim ki, hariceten para almak mem leket evlâtlarına yakışan namuslu bir hareket değildir.

1 - Millî Birlik Komitesi'ni yerlerini methede' gör gökleri kendilerini dostları olduğumuz inandırırmak. «Siz naziksiniz, çok naziksiniz, centilmenesiniz, ki bamsınız, kadife eldivende demir yürükünüz, beyaz lütillaci, niz, yumuşak devrimcisiniz, şunuz, busunuz yamasınız, fa, lamsınız filânsınız» diyerek onlara «Bu ihtilâl hiç kimseye karıştı yapılmamıştır» dedirmek. 2 - Yavaş yavaş, adım adım, mek parmak mek parmak, kim, seye karşı yapılmaması olan tahtekî bu ihtilâli, kendine karşı yapılmış bir durumu, getirerek, dostu düşmanı birbirine karıştırmak. 3 - Zübükleri en geç 1965 de İktidara seçilmek için beklemeye, diğimiz İkinci Anayasadan faydalanarak «tehdit» yapıp diye (Bircileri sindirmek, ezmek. 4 - Ortaya bir af lâfı çıkararak ama her zaman da affın çıkmasını durdurarak önlüyerek, Yassıda mahkûmların kurtuluş sandalvelerini bizimle paylaşarak, o devleti şunlardır:

Hakeme hakaret eden bir futbolcu Ceza Heyetine verildi ANKARA (Genel Milletvekili ve senatörlerin a ralarında takımlar kurarak fut bol maçı oynamak suretiyle 8, nemi memleket dâvalarını hal letmeye çalıştıkları bu günlerde, Ankara vadiyomunda cereyan e den bir vaka yeni hukukî mese lehin ortaya çıkmasına sebep ol muştur. Geçen Pazar Akntar'daki bir futbol maçında hakâsılık eden ve taraf tutan hakeme oyuncu, lardan birinin «Özel teşebbüs çö çuğu» diye bağırması olmas, ye ni bir dava konusu haline gel iştir. Hakem, kendisine hakaret ettiği iddiasıyla bu futbolcu Yu ksek Ceza Heyetine şikâyet et miştir. Futbolcu ise bir kimseye «Özel teşebbüs çocuğu» diye ba ırmamanın hakaret olmadığını hatâ takdir olduğunu söyleye rek kendisini savunmuştur. Me, sele ehl-i rükfata havale edil ce ve alınacak rapora göre «Ö zel teşebbüs çocuğu» demenin hakaret olup olmadığı anlaşıl maktadır. Sahiplerin Hâdiseine göre bu futbolcu hakeme yalnız «Özel te/ sebbüs çocuğu» değil, «Ünân ö zel teşebbüs çocuğu» demis bu lunnaktadır. Ayrıca bu futbolcu nun solcaık oyuncusu olması, kasitli olduğu şüphesini üstüne çekmektedir.

ANKARA (Genel Milletvekili ve senatörlerin a ralarında takımlar kurarak fut bol maçı oynamak suretiyle 8, nemi memleket dâvalarını hal letmeye çalıştıkları bu günlerde, Ankara vadiyomunda cereyan e den bir vaka yeni hukukî mese lehin ortaya çıkmasına sebep ol muştur. Geçen Pazar Akntar'daki bir futbol maçında hakâsılık eden ve taraf tutan hakeme oyuncu, lardan birinin «Özel teşebbüs çö çuğu» diye bağırması olmas, ye ni bir dava konusu haline gel iştir. Hakem, kendisine hakaret ettiği iddiasıyla bu futbolcu Yu ksek Ceza Heyetine şikâyet et miştir. Futbolcu ise bir kimseye «Özel teşebbüs çocuğu» diye ba ırmamanın hakaret olmadığını hatâ takdir olduğunu söyleye rek kendisini savunmuştur. Me, sele ehl-i rükfata havale edil ce ve alınacak rapora göre «Ö zel teşebbüs çocuğu» demenin hakaret olup olmadığı anlaşıl maktadır. Sahiplerin Hâdiseine göre bu futbolcu hakeme yalnız «Özel te/ sebbüs çocuğu» değil, «Ünân ö zel teşebbüs çocuğu» demis bu lunnaktadır. Ayrıca bu futbolcu nun solcaık oyuncusu olması, kasitli olduğu şüphesini üstüne çekmektedir.

Yahu bu parmak ne parmakmış, nasıl parmakmış, her yere, her yarı girmiş... Bir monolog anlatırlardı eskiden, bilir misiniz; İrânlı bir sevimli mübâlahacı, kendi pehlivanlarını övüyor: «Hürsü-i muallî diyerler bir bahadır pehlivan var idi, Tahran da hasenna bir parmak hevâle edilmis idi, hesmi semavata yük selip cendini Peerî's'e bulmuş idi». Bizim işgiller, bu komünist parmağımı -her nasal bir par maksa - Hürsü-i Muallî pehlivanın parmağına çevirdiler; üs telik her yere de giriyor. Bu iş bu kadar pürmâklansa, sonra akli başında olanlar, - Bu iş bir parmak isaretine bakiyorsa, demezler mi? Çok değil efendim, çok değil, az, biraz, pekaz, azıcık akıl; bize yeter de artar bile...

- Bir porsiyon daha!..

Hükümet deviren deliler

O gün umaranenin içinde çok gergin bir hava vardı. Bütün deliler koğuşuna başkanda durmadan volta vurup duruyorlardı. Memleketin gidişi onları sersem tavuğa çevirmişti. Hepsî sapına kadar yurtsever kesilmişlerdi. İskemlenin üzerine sıçıran bir zirdeli.

— Değerli arkadaşlar! diye bağırıyordu. Bizî analarımız ne günlere doğardı? Memleket dikine gidiyor be! Gaskonya hapı yutuyor. Ne duruyorsunuz? Bu akıllılar bizî nereye götürüyorlar? Biliyoruz bizî Adapazarına götürüyorlar. Ekmeğin çarpsın ki ben Adapazarına gitmem. Vatandaş sevey arkadaşlarım gelsin.

Ortalık bir serin kapladı. Bir başka deli.

— Yarma şeftali bölünür gibi ikive bölündük bel.. dedi. Berki.

— Hiç kafa patlatmayın, dedi, biz adam olmayız!

Kapılar zorlanmaya başladı. Yaşlı bir deli.

— Bu memleketi ancak biz deliler kurtarabiliriz. dedi. Hemen idareyi elimize geçirelim. Vatandaş, millet.. Yasasın deli milleti..

Ertesi sabah Meclis—i Mebusanı basan deliler idareyi ele aldılar.

Basvekilliye Zirdeli çengel Kâzım Bakırküyü Palamut Osman, dahiliyeye kademli deli Bidibidi Hur-sit, İskân işlerine de Zirdeliler Kralı Dörtkösü Fahri getirildi. Kısacası, zirdeliler deliler kol-tukları aralarında paylaştılar.

Halk sokaklarda su havayı tutturmuştu:

— Er olan meydana dökmüsün!
— Pılâvan dönenin dışı kurulsun. Hemen ertesi gün ortalık huzur ve sükûna kavuştu. Huzur sokak-lara dökmüldü. Rejim kapalı iken, iki saat sonra kabak çiçeği gibi açıldı. Aradan bir hafta geçmişti ki, Baharın bizden demok-rasi dersi almaya başladılar.

Yeni mebusların paçalarından terbiye akıyordu. Her mebus bir-birlerine «beyefendi hazretleri» diye hitap ediyordu. Sanki bunlar mebus değil de, ahhlâk!

Kürsüye çıkan deliler delisi Hicranı.

— Pek sayın Saygınlırlar... de-di. Sizlere hitap etmekle inan o-lun ki kafamı buluyorum. Bu vatan, bu ümmet Çok sevgili Ali Cenâiz Oyunları, sizlere iki lâf söylemekle, anam avradım ol-sun ki, zevk duyuyorum. Öm-rümde küfür kavga, boğuşma, tokuşma nedir bilmem. Hab hab hahh.. Ne diyeyim? Yahu adam güldürmevin be... Biz deliler bu çiftliği güllük gülistan yapmak için bu nançleri vedik. Biz kim-seyi kaface koymuyacağız, biz kimseyi aldatmıyacağız. Hay Al-lah, ne idi o eski hıvırlar?... Pek

sayın katakuliciler, uyumayın da dinleyin biraz beni. Huzurunuzdan ayrılmak hepimize eyvallah olsun, hürmetlerimi bİlağ eyleyirim. Yahu, biraz memleketi düşünün bel..

Bu sözler Meclis Mebusanı İki-ye bölündü. Şark cephesini deliler, Garbî da zirdeliler aldı.

Basvekilli Zirdeli Çengel Kâzım, — Hiç telâş etmeyin, dedi, Garp cephesinde yeni birşey yok! Ra-hatça dalgalarımıza bakabilirsiniz. İki taraf birbirine girdi.

Tam bu sırada içeri üç hamval girdi. Sırtlarında birer çuval pa-tates vardı.

Patateser kavgacılara bir bir dağıtıldı. Patatesi alan kırdı. Pa-turta da hemen kesildi, ortalık süt liman oldu.

İki gün sonraki oturumda El Cezire Mebusu.

ŞAKİR BALKI

— En küçük patatesleri bana verdiler diye bağırıldı.
Mebusan Reisi Kedişyık Ke-mal,
— Kim ne derse desin, dedi, içimize akıllılar sızdı. Ne bu ya-hu?..

Ümmetçilerden Abdülkerim,
— Esselâmüaleyküm ümmet—i muarremler! dedi. Önce ceplerimi zi patatesle iyice doldurmalıyız. Bu vatan, bu memleket...
— Simdi de Mebusan dörde bölün-dü. Ümmetçiler, hilâfetçiler, Cum-huriyetçi Zirdeliler ve Kimizci İrkçılar. Birbirlerini çiğ çiğ yiye-cekler.

Bir çuval patates daha dağıtıl-dı. Kimizcının bir tepinerek,
— Kilerde patates mi kalmazdı? dedi.
Cumhuriyetçi bir deli.
— Kalmazdıl dedi sırtarak. Boğuşma başladı. Aslanlar gibi boğuşuyorlar neme lâzım. Bir ümmetçi altı dokuz vere uzandı. Hilâfet Fırkasından bir manyak,
— Patates çuvalları nereye gi-diyor? diye bağırıldı. Meclis tah-kikati isterim.
Hemen Meclis tahkikati açıldı. Çuvalları iki hademenin üzerinde kaldı. Maaşlarına zam, işlerine kon geldi..

Okur Mektubu:

Kasımpaşa'dan Bay T. M. nin mektubunu kısıltarak veriyorum: Altın Hoca yarışmasına katılmıştım. Diğer katılanlar gibi, her hafta önce yarışma sayfasına bakardım. Yarışmaya giren yazılara bakardım. Yarışmaya giremeyen yazılara bakardım, yok. Hoppala.. Bizim yazı çıktı. Yarışma sayfasında değil de seki-zineli sahifede çıktı: «Rapor ve Ötesi».

Zübük'e telefon ettim. Mustafa Yuksuz çıktı. Malumatı yokmuş. Çarşamba günü tekrar Zübük'e telefon ettim.

— Aziz böyle görmek istiyorum.
— Benim, buyrun.
— Ben sizin okuyucunuzum. Bir yazı göndermiştim. Bu sayı-da neğretmişsiniz.
— Hangi yazı?
— Rapor ve Ötesi.
— Kaçmıca sahifede çıkmış?
— Sekizinci sahifede.
— Evet.
— Peki, ne diye yazıyı o sa-hifeye koyduunuz?
— Nerede neğretseydik?
— O yazıyı yarışma için gön-dermiştim.
— Aziz Nesin'de bir sessizlik. Bel ki ki düşündür.

— Yarışma için gönderdiğinizi yazının üzerine yazmış mıydınız?
— Hayır z zarfın üzerine yaz-mıştım.
— Aziz Nesin'de tekrar bir ses-sizlik.
— Biz zarfın üzerine bakma-yoruz. Ben bu yazının yarışma için gönderildiğini biliyordum. Bilmiş olsaydım, bile bu yazıyı yarışmaya atarak ettirmezdim. Çünkü yazı mizah değildi.

— Bu yazı bizatifi kendisi mizah.
— Evet. Bu yazı bizatifi ken-disi mizah. Fakat gerçek, mizah sayılmaz. Bununla beraber, yazı çok güzeldi. (Beni teselli edi-yor.)

— Anladım efendim, bir da-

üç hammal içeri girdi. Patatesleri göremeler, cenge son verdiler o an. Öyleden sonraki oturumda şe-hit ve gaziler maas işi görüşüle-kti. Oturduğu yerden bir deli,
— Her şeyden önce vatan mil-let, dedi. Önce vatan, sonra aşk... Vatandaşın düşünmeyen insan yirmi para etmez. Vatan millet, ben ömrümde başka şey düşünmem... Yahu, bizî de görün be. Bana bir patates bile düşmedi.

Ortalık yine karıştı. Bu sefer üçe bölündüler. Ok gibi gergin vaziyete işaret bekiyorlar. Ka-saturalar pırlı pırlı... Durumun berbatlaşğını gören Zirdeli Çen-gele Kâzım.

— Memleketsever arkadaşlar, dedi. Küp, vavaş vavaş doldurul-malıdır.
İki adım geri çekildiler. Kışeşe kaşanan bir deli,
— Bana bir tane patates düş-medî, diye bağırıldı.
Yanımdaki,
— Benim küp nihayet doldul-du.
— Yapma be birader!
— Namussuzun..
— Ümmetçilerden..
— Ben Cumhuriyetçi Zırzırlar fırkasındanım.
— Kardeşim, memleket vatan de-yip hr çıkaracaksın.
— Nasıl?..
— Bağırıp çağıracaksın.
— Günlerden beri bağırıyorum be...
— Vatan millet dedin mi?
— Hayır...
— Bir de benim dediğim gibi de.
— Bak şimdi gör...
Deli doğru kürsüye çıktı, etra-fını selâmladıktan sonra,
— Vataaın millet, millet ve -taaaan.. diye yumruklarını sık-tı. Benim küp boş kaldı. Vatan mil-let... Bizî de biraz görün yahu! Küprüler, barajlar, limanlar, yol-lar. Vatan millet, benim küpten ne haber? Kimi yer, kimi bakar hep kıyamet ondan kopar... Bu sözler Mebusanı karıştırdı. Herkes birbirinin yakasına ya -pışmış gibi oluyordu. Ama patates çuvalları da göründü. Kavgâ dur-du, yerlerine oturdular hemen.

Birkaç gün sonra Meclis—i Me-busanda sıkı bir voklama yapı-lınca, gizliden gizliye akıllıların içeri sızdıkları anlaşıldı.
— Ama küpçükler ağzına kadar dolmuştu.

MÜJDE: BEDAVA KİTAP

Aziz Nesin'in en güzel kitabı «Kağı gölgesindeki it - Zübük» adlı romanını pa-rasız veriyoruz.

Avrupanın en büyük yazınevlerin-den «Paul Neff Verlag», Aziz Nesin'in «Zübük» adlı romanının Almancasını bas-a-caktı.

7,5 lira fiyatında olan bu romanı, Zübük gazetesine bir yıllık abone olan bü-tün okurlarımıza parasız veriyoruz.

Avrupalı eleştirmenler «Zübük» ro-manının bir mizah şaheseri olduğunu yaz-mışlardır. Bu şaheseri okuyarak bu gaze-teye adını veren Zübük'ün nasıl bir tip ol-duğunu öğreneceksiniz.

Bütün Türk eleştirmenleri «Kağı gölgesindeki it - Zübük» romanını beğen-mişlerdir. Zübük gazetesine bir yıllık abo-ne olan bütün okurlarımıza 240 sayfalık bu güzel roman parasız verilecektir.

Zübük gazetesine bir yıllık abone için 25 lira gönderirseniz;

• 7,5 lira fiyatındaki Zübük roma-nını parasız alacaksınız.

• Zübük gazetesi her hafta elinize hiç aksamadan geçecek.

Birçok okurlarımız bulunukları, yer-lerde Zübük bulamadıklarını yazıyorlar. Abone olmak sizler için kolaylıktır.

ZÜBÜK'E ABO NE OLUNUZ!

KEMAL TAHİR'in en güzel romanı:

ESİR ŞEHRİN MAHPUSU

360 sayfa
Büyük boy roman

Fiyatı: 10 lira

Millî Kurtuluş Savaşını anlatan bu güzel romanı okumalısınız. En güzel türkçe, meraklı ve heyva-canlı gerçekçi bir roman

DÜŞÜN YAYINEVİ: Cağaloğlu, Gazi Sinan Paşa Sokak, No. 12

REKLAMLAR İÇİN EN İYİ VASITA GAZETE VE DERGİLERDİR.

GAZETE VE DERGİLER İÇİN DE
EN GÜVENİLİR ARACI
BASIN İLÂN KURUMU'dur

GENEL MÜDÜRLÜK : İSTANBUL Türk Ocakı Cad. No. 1
Kat 3 Telefon: 22 43 84 - 22 43 85

ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ : İSTANBUL, Türk Ocakı Cad. No. 1
Kat :

ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ : ANKARA, Ulus İşhanı «E» Blok Kat 2
No. 41 Telefon: 10 58 17 - 10 57 87

ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ : İZMİR, İkinci Kordon Mimar Kemalet
tin Cad. Küçük Kardeşli Han Telefon: 23911

TELGRAF: BASINKURUMU

ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ : ADANA, Abdin Paşa Cad. Remo İşha-nı No. 46

ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ : BURSA, İnönü Cad. Aysan Han No. 20
Telefon: 2552

ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ : ESKİŞEHİR, Porsuk İşhanı Kat 2 No. 1

ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ : KONYA, İstanbul Cad. Yusufpaşa So-kak Terzioğlu Pasajı No. 1

ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ : ZONGULDAK, Amele Birliği Pasajı
No. 15/16 Telefon: 2038

(Basın 16159—095)

TEK DELİK

Aziz Nesin'in Romanı

- 35 -

Cevdet Bey,
— Ne söyleyeceğinizi biliyorum... deyince bir den korktum. Nerden biliyordun? Yoksa benim kıril mazimi hemen öğrenmişler miydi?

Cevdet Bey elini omuzuma koyarak,
— Yılmak yok, dedi, bir memleketi ancak mual timler ordusu kâkındırabilir. Kim ne derse desin go-r si lâf... Bütün Avrupa'da böyle olmuştur, Bulgaris- tanda da böyle oldu...

Büşbütün başka şeyler anlatıyordu. Ona burası ni beğenmediğini söylediğini sanmıştı herhalde. İyice kararlıyım, mutlaka söylemeliyim.
— Hayır hayır Cevdet Bey, dedim, ben başka şey söyleyeceğim size.
O kadar gevez ve her şeyi bildiğini, herkesin içinden geçenleri bile anladığını sanan bir adamdı ki, bir türlü bana sözü bırakmıyor,
— Biliyorum, biliyorum efendim... diye çok baş-ka şeyler anlatıyordu.
— Cevdet Bey, öyle değil... Benim söyleyecek lerim...
— Biliyorum efendim...
— Bilmiyorsunuz efendim! diye bağırdım. Birden duraldı, yüzüme dikdik bakmaya başla-dı. Bağırma karşısında şşırıp kalmıştı. 'Bozulmuş bir ifadeyle,
— Buyurun, sizi dinliyorum... dedi.
— Lâftan odaya girelim...
Yalnız bir kuru tahta masayla, iki tahta iskemle olan müdür odasına girdik. Maşanın üstünde okulun yuvarlak resmi mühür duruyordu.
İskemlelere oturduk.
— Buyurun, sizi dinliyorum, dedi.
Nasil başlayayım, neler söyleyeceğimi de bilemiyordum:

— Cevdet Bey...
— Efendim...
— Benim muallim olduğumu size kim söyledi? Şaşırdu, biraz durduktan sonra,
— Siz... dedi.
— Kim? Ben mi? Ne zaman, nerede? Ben size

böyle birşey söylemedim. Demek bir mahkemeye gitsek, siz benim muallim olduğumu söylediğime sa-hitlik edeceksiniz.
— Tabii...
— Peki, neden? Ben ne size, ne de başkasına muallim olduğumu hiç bir zaman söylemedim ki... Ağır ağır, fısıldar gibi,
— Yani... dedi, siz... Şimdi... Ama telgraf çektiniz.
— Hayır çekmedim.
— Orhan Bey, telgrafınızı aldık.
— Benim isim Orhan değil bir, ben kimseye telgraf çekmedim İki...
Okulun resmi mühürünü masaya vurarak düşünce lere daldı, sonra,
— Peki ama siz kimsiniz? dedi.
Başımı öne eğip sustum.
— Yoksa... Siz sivil polis misiniz?... Bir tahki kat için filân mı geldiniz? Eveet... Ben de duydum, söylemişlerdi, bu kasabada ayyon, esrar kaçağlığı yapanlar varmış. Anladımın, siz onlar için geldiniz.
Bu Cevdet Bey de şeyi kendiliğinden anlamak merakındaydı. Az kalsın ona,
— Evet, tahmin ettiğiniz gibi ben bir sivil poli sim ve buraya bir tahkikat için geldim... deyip, ek İlmca bu karşılıktan kurtulacaktım. Bir iki saniye içinde bunları düşünüp, işin büsbütün sarpa saraca-ğım anlayarak,
— Benim kim olduğum, sizi alakadar ediyor mu? dedim. Yalnız size şu kadamı söyleyeyim ki benim adım Orhan değil, Hakkı...
Yalan söylemiş dedim, benim göbek adım Hak-krıdır, nüfus kâğıdında da «Ferit Hakkı» diye yazar. Hatta evde annem babam Hakkı derlerdi, fakat okul da Ferit demeye başladılar, ben de bu ismi benim sedim.
Cevdet Bey'e kendimi Ferit olarak tanıtmaktan çekindim, belki gazetelerde okumuşturdun da, sabıkalı sahtekâr Ferit olduğumu hatırlıyabilirdi. Bundan son-ra kendime Hakkı dedirtmem hiç de fena olmazdı;

üstelik de doğrudu.
— Hakkı Bey, neden bunu daha önce bize söyle-mediniz?
Söylemeğe vakit kalmadı ki...
Bundan sonra Ferit Bey'e olup biteni anlattım: Otobüsten helâya gitmek için iner inmez nasıl «Hog geldin muallim bey» diye çevirdiklerini, sıkışmış olduğundan vaziyetti izaha vakit kalmadığı, onan sonra da otobüsün kaçtığı, neden Orhan Bey de diklerine şaştığını, ertesi gün hakikatı öğrenince de bir şey diyemediğini, çünkü cebindeki bütün para lar yolda çaldığı için parasız kaldığını, buradan bir yere gitmek imkânım olmadığını, hepsini anlat-tım. Yalnız bu arada kırli mazimden hiç söz etme-diğim, sabıkalı bir sahtekâr olduğumu anlamadım.
Cevdet Bey büyük bir hayret içinde beni dinle-dikten sonra,
— Allah Allah... dedi, nasıl ouyor da sizin gibi bir polisin bile parasını çalıbiliyor yankesçiler...
— Cevdet Bey, ben polis molis değilim...
— Anlıyorum, anlıyorum, tabii polisim diyecek değilsiniz elbette... Çok tabii... Sizi dinliyorum... Ama benden sır çıkmaz ümmet ediniz. En iyisi ben de sizin Emniyet mensubu bir müfettiş olduğunuzu bil-memiş olayım. Evet evet... duymadım böyle bir şey... Hiç haberim yok...
— Cevdet Bey, rica ederim, çok rica ederim, ben katiiyen polis filân değilim...
— Tabii tabii değilsiniz...
— Vallahi billâhi değilim.
— Değilsiniz efendim, değilsiniz...
İnsanı çıldırtır bu Cevdet Bey. Benim korkum, bir belâdan kurtulmaya çalışırken başıma yeni bir belânanın gelmesi...
— Değilim Cevdet Bey...
— Değilsiniz... Tabii... Memuriyetiniz açıklansa olmaz... Burdaki karakol ve polisler bile duymama lı... Belki onlar da kaçağlarla işbirliği yapmışlar dır, değil mi efendim...

(Arkasıvar)

Yarışma hikâyelerinin durumu

Yarışmaya gönderilen hikâyelerin bugüne kadar olan durumunu okurlarımıza bildiriyoruz:

- «Altın Hoca 1962» yarışması için 3284 hikâye gelmiştir.
- Bu 3284 hikâyeden 1432 tanesi koşullara uygun olmadı-ğı için yarışma dışı bırakılmıştır.
- 1600 hikâye, koşullara uygun görülüşse de mizah de-ğeri bakımından «yarışmaya giremeyen hikâyeler» ola-rak ilân edilmiştir.
- Yarışmaya gönderilen yazılardan, hikâyeyi olmayıp, fik-ra niteliğinde olan 130 tanesi yayınlanmış ve bu fik-raları yazarlara 780 lira tutarında armağan kitap gön-derilmiştir.
- İlk elemelerde yarışmaya katılabilecek 138 hikâye seçil-miştir.
- Bu 138 hikâyeden bugüne kadar 45 tanesi yayınlanmış ve hikâyesi her yayınlanan okura 50 lira telif parası ödenerek, bugüne kadar hikâyeleri yayınlanan okur-lara 2250 lira gönderilmiştir.
- Ekim ayı sonuna kadar yarışma hikâyeleri yayınlana-caktı. Yarışmaya katılıp da sırası gelmediği için yay-ınlanmayan hikâyeler de yarışmaya sokulacaktır.
- Yarışmaya katılan 138 hikâyenin ikinci elemesi yapı-lacak, bunlar içinden seçilen 30 hikâye 41 inci sayıda ilân edilecektir.
- Bu 30 hikâye üçüncü kere elemeye, aralarından seçilen 20 hikâye 42 inci sayımda ilân edilecektir. Bu 20 hikâyenin yazarları yarışmayı kazanmış olduklarından kendilerine diplomaları verilecektir.
- Kazanan 20 hikâye dercelecektirler 1, 2 ve 3 üncülü-ğü kazananlar 43 üncü sayımda ilân edilecektir. Bi-rinciye Altın Hoca plâkası ile 500 lira, ikinciyeye Gümüş Hoca plâkası ile 300 lira, üçüncüye 200 lira verilecek-tir; bu paralar hemen ödenecek, plâkalar ise Akşehir'de yapılacak Nasrettin Hoca annâ töreninde sahipleri-ne teslim edilecektir.
- Aralık ayında «Altın Hoca 1963» yarışması açılmış olacaktır.

ZÜBÜKLERİN DE PLÂNI AÇIKLANDI

(Bastarak 1. Sayfada)
Büyüköğretmen, onun hiç bir zaman basımından çıkış olmasına ve böylece 27 Mayıs falan filân gibi tehlikeleri önlemek.

7 - Durmadan kıskırtıcı yapıparak, gelişleri üstüme sal, durtmak, halkı hücum ettirmek, onlardan dayak yemek suratları miza tükürttürmek ve böylece meâşur ve maşlum duruma dü-şerek memleketi sempati top-lamak ve «Büyük hükümetçi» yok mu?» diye bağışmak. (Ulan zâ-l, bükoğretmez, sende fikir ne gezer...)

(Devamı savfa 41'Ve de «Ayrı 35'de)

— Boyuna gol yiyor, mideci midir nedir?

ZARARSIZ VALİ
V aktiyeye Trabzon halkı vali-lerden pek şikâyetçiyim. Her yeni vali ise başla-dığı günden itibaren «Dersaadette» telgrafları mektuplar vağamız. Günün birinde Dahiliye Nazırı Trabzona gelmiş, memurları eş-rafı toplaması: Efendiler demis. Hükkümet bütün valilerini bir de-beğenmediniz Aziz kâlık. Bari elinizden geçenler içinde en ter-ci ettiğiniz hangisi ise onu söy-leyin de bir defa daha göndere-fim.»

Dinliyenlerden nüktedan bir zat cevap vermisi.

«Efendim Erzurumdan bir va-liyi Trabzona tayin ettiğinizdi. Bu-raya gelirken Kıp dağında soğuk-tan domp öldüydü. o valinin bi-ze hiç bir fenâlık yoktur. bulur-sanız.»

DÜNYAYA BEDEL
S aklı ve Sessiz Yardım Bakanlığına bağlı vefkâli kişiler için bir «Sağlık Raporu» yayımlıyorlar.

Son sağlık raporuna göre yurtdışında iki milyon trahomlu, bir milyon veremli, yirmi binden fazla cüzzamlı varmış...

Hastalarımız bunlardan ibaret değil tabii...

Bunun dışında daha milyonlar ca sımalı, firengili, kanserli, uzuv larından yoksun sakatlar da var. İnsan bu manzaraya bakıp kendi kendine «Yahu, bizim millet toplan ni hasta, içimizde hiç mi sağlam adam yok?» diye üzüntüyle düşünüyör.

Ama, üzülmeyelim: Bir tek

sağlam yurtaşımız da olsa bize yeter.

Çünkü ne demisiz vaktiyile: «Bir türk dünyaya bedeldir!»

HER YERDE BU
Gazetelerde küçük bir haber çıktı. Sanırım çoğunuzun gözün den kaçmıştır.

Haber küçük ama, pek önemli gazete şöyle yazıyor:
«Prag'da bir tramvay raydan çıkarak lokantaya girdi.»

İştahlı bir haber değil mi?

Yeryüzünde cansız taşıt araç-ları bile «Ekmeğe» derine düşüp lokantalara girerken, biz hâlâ «Millet» etmek su istemiyoruz» deyip «Af. af. diye tepiniyoruz.» Tramvaylar bile gülecek hâl-mize bu gidiseld.

Ama, üzülmeyelim: Bir tek

